

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, இப்பழைய உலகம் இப்பொழுது மாறவுள்ளது. ஆதலால் அதன் மூது அன்பு வைக்கவேண்டாம். உங்கள் புதிய வூடாகிய சுவர்க்கத்தை நினைவு செய்யுங்கள்.

கேள்வி: உங்களைச் சதா சந்தோஷமானவர்கள் ஆக்குவதற்குத் தந்தை குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கற்பிக்கும் வழிமுறை யாது?

பதில்: நீங்கள் சதா சந்தோஷமாக இருக்க விரும்பினால், உங்கள் இதயம் ஒரேயொரு தந்தைக்கு மாத்திரமே உரியதாக இருக்கட்டும். தந்தையை மாத்திரமே நினைவு செய்யுங்கள். தந்தையால் ஒருபொழுதுமே தனது குழந்தைகளுக்குத் துன்பம் கொடுக்க முடியாது. சத்தியயுகத்தில் எவருடைய கணவனோ அல்லது குழந்தையோ ஒருபொழுதும் மரணிப்பதில்லை. அகால மரணம் என்னும் இந்நிகழ்வு அங்கே இருப்பதில்லை. இங்கே இராவணனாகிய மாயை தொடர்ந்தும் உங்களைச் சந்தோஷமற்றவர்கள் ஆக்குகின்றாள். பாபாவே துன்பத்தை அகற்றிச் சந்தோஷத்தை அருள்பவராவார்.

பாடல்: ஓ என்னுடைய தாய், தந்தையே சந்தோஷமற்றவர்கள் மூது கருணை காட்டுங்கள்.

ஓம் சாந்தி. அவர் அதே தாயும் தந்தையும் ஆவார். அத்துடன் அவர் அனைவரையும் சந்தோஷம் மிக்கவர்கள் ஆக்குவதற்காக மூண்டும் ஒருமுறை எங்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்கிறார். எவ்வாறு சட்டநிபுணர் ஆகுவது என்னும் அறிவை ஒரு சட்டநிபுணர் கொடுப்பது போன்றே, சுவர்க்கத்தைப் படைப்பவராகிய அந்த எல்லையற்ற தாயும் தந்தையுமானவர் இப்பொழுது இங்கே அமர்ந்திருந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு எவ்வாறு சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகள் ஆகுவது என்னும் கற்பித்தல்களைக் கொடுக்கிறார். கடவுள் அமர்ந்திருந்து கற்பிக்கும் இடத்தில் வேறெந்த ஞானமும் இருக்க மாட்டாது. இங்கே கடவுளே அமர்ந்திருந்து உங்களை இறைவர்களும் இறைவிகளும் ஆக்குவதற்காகக் கற்பிக்கிறார். சத்தியயுகத்தில் இலக்ஷ்மியும் நாராயணனும் இறைவனும் இறைவியும் என அழைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களைப் புதிய உலகத்தின் அதிபதிகள் ஆக்கியவர் யார்? அவர்கள் சத்தியயுகத்தின் அதிபதிகளாக இருந்தனர். பாரதத்தில் சத்தியயுக ஆரம்பத்தில் தேவர்களின் இராச்சியம் இருந்தது. இது இப்பொழுது கலியுகமாக உள்ளது. இப்பொழுது தேவர்களின் இராச்சியம் இல்லை. தேவர்கள் அனைவரும் மாற்றமடைந்து, ஏழ்மையான மனிதர்கள் ஆகிவிட்டனர். தேவர்கள் மிகுந்த செல்வந்தர்களாகவும் சந்தோஷமானவர்களாகவும் இருந்தனர். இது இப்பொழுது கலியுக இறுதியாகையால், மனிதர்கள் அனைவரும் உச்சளவு சந்தோஷமற்றவர்களாக இருக்கின்றனர். யுத்தம் ஆரம்பமாகும்பொழுது, மனிதர்கள் பெரும் விரக்தியில் கதறி அழுவார்கள்; அவர்கள் வூற்றவர்கள் ஆகுவார்கள். சுவர்க்க சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பவராகிய தாயும் தந்தையுமானவரை அறியாததால், மனிதர்கள் அனாதைகள் ஆகிவிட்டனர். நீங்கள் இப்பொழுது அந்தத் தாயும் தந்தையுமானவருக்கு உரியவர்கள் ஆகியுள்ளீர்கள். நீங்கள் தாயும் தந்தையுமானவரிடமிருந்து எல்லையற்ற சந்தோஷத்தைப் பெறுகிறீர்கள். பக்தி செய்பவர்கள் கடவுளை நினைவு செய்ய முடியாதவர்களாக உள்ளனர். ஏனெனில் அவர்கள் அவரைக் கற்களுக்குள்ளும் கூழாங்கற்களுக்குள்ளும், பூனைகளிலும் நாய்களிலும் இட்டு விட்டனர் அல்லது அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே கடவுளாகக் கருதுகிறார்கள். கடவுள் அனைவரினுள்ளும் இருக்கிறார் என அவர்கள் கூறுகிறார்கள். தூய்மையற்ற மனிதரினுள் கடவுள் இருக்கிறார் எனக் கூறுவது அவதூறு ஆகும். மனிதர்கள் இத்தவறை நாடகத்தில் செய்யவே வேண்டும். அத்துடன் தந்தையும் இத்தவறிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்க வர வேண்டும். கடவுள் ஒரேயொருவர் மாத்திரமே என்பதை மனிதர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாதுள்ளது. ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் இருக்க முடியாது. பல பௌதீகத் தந்தையர் உள்ளனர். மிருகங்களுக்கும் லௌகீகத் தந்தையர் உள்ளனர். ஆனால், அனைவருக்கும் சற்கதியை அருள்பவரும், தூய்மையாக்குபவரும் ஒரேயொருவர் மாத்திரமே உள்ளார். ஆனால் அந்தத் தந்தை வந்து குழந்தைகளாகிய உங்களின் எதிர்காலத்துக்காகக் கற்பிக்கிறார். அவர் உங்களை இறைவர்களும் இறைவிகளும் ஆக்குகிறார். பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையைத் தவிர வேறு யாரால் உங்களை இறைவர்களும் இறைவிகளும் ஆக்க முடியும்? அவர் தந்தையாதலால் எவ்வாறு அவரால் ஒரு தாய்

இல்லாமல் உலகத்தை உருவாக்க முடியும்? நூங்கள் உட்பட, பாரத மக்கள் அனைவரும் பக்தி மார்க்கத்தில் விரக்தியடைந்து கதறி அழுது வந்தார்கள்: நூங்களே தாயும் தந்தையும். உங்களுடைய கருணையினூடாக நாங்கள் எல்லையற்ற சந்தோஷத்தைப் பெறுகிறோம். இதனாலேயே நாங்கள் பக்தி செய்கிறோம். எவரேனும் ஒருவரை அவர்கள் வழிபடும் பொழுது, தாங்கள் கடவுளை நினைவுசெய்வதாக எண்ணுகிறார்கள். சந்நியாசிகளும் ஆன்மீக முயற்சி செய்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் யார் மூது ஆன்மீக முயற்சி செய்கின்றார்கள் என்பதை அவர்கள் அறியார். இராவணனுடைய வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றுவதால், அவர்கள் அனைத்தையும் மறந்து விட்டனர். எனவே அப்பொழுது தந்தையால் என்ன செய்ய முடியும்? மிகுந்த சந்தோஷமற்றவர்கள் ஆகுவதும் ஏழைகளாகுவதும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. குழந்தைகளாகிய உங்களைச் சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகளாகக் குவதற்காகத் தந்தை மூண்டும் ஒருமுறை வருகிறார். உங்களை உலகத்தின் அதிபதிகள் ஆக்குபவர் பரலோகத் தாயும் தந்தையுமானவர் ஆவார். அத்துடன் உங்களை நரகத்தின் அதிபதிகள் ஆக்குபவன் இராவணன் ஆவான். நூங்கள் இப்பொழுது அந்த இராவணனை வெற்றி கொள்ள வேண்டும். நூங்கள் இப்பொழுது மாயையையும் உலகையையும் வெற்றி கொள்பவர்களாக ஆகுகின்றீர்கள். நூங்கள் பழைய உலகிலுள்ள இராச்சியத்தை ஆட்சிசெய்யப் போவதில்லை. நூங்கள் மாயையை வெற்றிகொண்டு, பின்னர் சுவர்க்க இராச்சியத்தை ஆட்சிசெய்ய வேண்டும். நூங்கள் மாயையால் தோற்கடிக்கப்படுவதால், நூங்கள் நரகத்தினுள் வருகிறீர்கள். தூய்மையற்ற மனிதர்கள் எவராலும் இவ்விடயங்கள் எதனையும் விளங்கப்படுத்தவோ அல்லது அவரால் எவரையேனும் தூய்மையாக்கவோ முடியாது. முழு உலகமும் தூய்மையற்றதாக உள்ளது. அவர்கள் விகாரத்தினூடாகப் பிறக்கிறார்கள். தேவர்கள் அனைத்துத் தெய்வீகக் குணங்களையும் உடையவர்களும் 16 சுவர்க்கக் கலைகள்; நிறைந்தவர்களும் ஆவர். அங்கே நஞ்சைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்படுவதில்லை. கடவுள் யார் என்பதை எவருமே அறியார். எனவே ஒரு குருவை ஏற்றுக் கொள்வதால், என்ன நன்மை உள்ளது? அவர்களாலேயே கடவுளைச் சந்திக்க முடியாதுள்ளது. எனவே அவர்களால் எவ்வாறு ஏனையோரைக் கடவுளைச் சந்திக்குமாறு செய்ய முடியும்? ஆத்மாக்களும் பரமாத்மாவும் நூண்டகாலமாகப் பிரிந்திருந்தனர் ஆதலால் சந்திப்பு இடம்பெறுவதற்கு பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை உங்களுக்குத் தேவையாவார். இந்த நாடகம் முடிவடையவுள்ளது என்பதையேனும் மக்கள் அறியார். சத்தியயுக ஆரம்பம் முதல் கலியுக இறுதிவரை தொடர்கின்ற இந்த நாடகமானது மூண்டும் நிகழ வேண்டும். இந்த நாடகத்தைப் பற்றிய ஞானத்தைப் புரிந்துகொள்வதால், நூங்கள் பூகோளத்தை ஆட்சிசெய்பவர்கள் ஆகுகிறீர்கள். நூங்கள் எவ்வாறு 84 பிறவிகளை எடுக்கிறீர்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். நூங்கள் இறுதிப்பிறவியை எடுக்கின்ற இந்த மங்களகரமான யுகமானது லீப் யுகம் ஆகும். நூங்கள் இப்பொழுது தந்தைக்குரியவர்கள் ஆகவேண்டும். தந்தை கூறுகிறார்: ஓ குழந்தைகளே, எனக்குரியவர்கள் ஆகுங்கள்! நூங்கள் இவ்வாறும் கூறுகிறீர்கள்: ஓ பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே! உங்களால் இதனை ஒரு பௌதீகத் தந்தைக்குக் கூற முடியாது. இப்பொழுது உலகிற்கு அப்பாற்பட்ட தந்தை கூறுகிறார்: நான் வந்துவிட்டேன். உங்களுடைய தாய்வழி, தந்தைவழி மாமன்மார் போன்ற அனைவரும் முடிவடையவுள்ளார்கள். இப்பழைய உலகம் மாறுகிறது. மகத்தான மகாபாரத யுத்தம் உங்கள் முன்னால் உள்ளது. எண்ணற்ற அச்சமயங்கள் அனைத்தும் அழிக்கப்படவுள்ளன. இதுவே பல சமயங்கள் உள்ள பழைய உலகமாகும். சத்தியயுகத்தில் ஒரேயொரு தர்மம் மாத்திரமே உள்ளது. இந்த உலகம் இப்பொழுது மாற்றமடையவுள்ளது, எனவே அதன்மூது அன்பு வைக்க வேண்டாம். ஒரு லௌகீகத் தந்தை புதிய வீட்டைக் கட்டும்பொழுது, அவருடைய குழந்தைகள் தங்கள் இதயங்களில் புதிய வீட்டை மாத்திரமே கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் நினைக்கின்றார்கள்: புதிய கட்டடம் தயாராகியதும், நாங்கள் புதிய வீட்டிற்குச் சென்று விடுவோம், அதன் பின்னர் பழையதை அழித்துவிடுவோம். இந்த முழு உலகமும் இப்பொழுது அழிக்கப்படவுள்ளது. எவ்வாறு அனைத்தும் தூயிலிடப்படும், எவ்வாறு அடைமழை பொழியும், எவ்வாறு கடலிலிருந்து பேரலைகள் எழும் என்பதைக் குழந்தைகள் காட்சிகளில் கண்டுள்ளனர். நூங்கள் அவை அனைத்தினதும் காட்சிகளைக் கண்டுள்ளீர்கள். பாபா மும்பாய்க்குச் செல்லும்பொழுது, மும்பாய் முன்னர் இருக்கவில்லை என விளங்கப்படுத்துகிறார். முன்னர் அது ஒரு சிறிய கிராமமாகவே இருந்தது. அந்நிலமானது கடலிடமிருந்து மூளப் பெறப்பட்டது. வரலாறு மூண்டும் நிகழும்பொழுது, இந்த மும்பாய் இப்பொழுது இருப்பதைப் போன்று அந்தளவுக்கு மிகப் பெரிதாக இருக்காது. சத்தியயுகத்தில் மும்பாயைப் போன்ற ஒரு கிராமம் இருக்க

மாட்டாது. அமெரிக்கா போன்ற அந்த நாடுகள் என்னவாகின? அவை ஒற்றைக் குண்டினால் அழிக்கப்படும். அவர்கள் ஹிரோஷிமா மீது ஒரு குண்டைப் போட்டபொழுது, என்ன நிகழ்ந்தது? முழு நகரமுமே அழிக்கப்பட்டது. அது ஒற்றைக் குண்டு மாத்திரமே. இப்பொழுது அவர்கள் ஏராளமான குண்டுகளை உருவாக்கியுள்ளனர். தந்தை புதிய உலகை ஸ்தாபிப்பதற்காக வந்துள்ளார் என அவர்களும் கூறுகிறார்கள். அதனை இராவணன் பழையதாக்கி, நரகமாக மாற்றுகின்றான். புறத வாசிகள் இதனை அறியார். மாயை அனைவரினுடைய புத்தியிலும் திறக்க முடியாத அத்தகையதொரு கோத்ரெஜ் பூட்டைப் பூட்டியுள்ளான். மனிதர்கள் மிகவும் சந்தோஷமற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். செல்வந்தர்கள் சந்தோஷமாக இருந்தபொழுதிலும், அவர்களும் சகயனம் அடைந்து நோயாளிகள் ஆகிவிடுகிறார்கள், இல்லையா? இன்று ஒரு குழந்தை பிறக்கிறது. அவர்களும் சந்தோஷமாக இருக்கிறார்கள். நாளை அக்குழந்தை மரணிக்கும் போது சந்தோஷமற்றவர்கள் ஆகுகின்றார்கள். ஒருவர் விதவையாகும்பொழுது, அவர் எந்நேரமும் தேம்பி அழுதவாறு உள்ளார். இது துன்ப பூமி என அழைக்கப்படுகிறது. பாரதம் சந்தோஷ பூமியாக இருந்தது. இப்பொழுது அது பழைய துன்ப உலகமாக உள்ளது. தந்தை இப்பொழுது அதனை மூண்டும் சந்தோஷ பூமி ஆக்குகிறார். தந்தை கூறுகிறார்: இப்பொழுது உங்களுடைய ஆஸ்தியைக் கோருங்கள். எனவே நீங்கள் இதற்கு நிச்சயமாகத் தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும். ஏனெனில் சரூர உறவினர்கள் அனைவரும் துன்பத்தையே கொடுக்கின்றனர். தந்தையைத் தவிர வேறு எவராலும் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்க முடியாது என நீங்கள் இப்பொழுது புரிந்துகொள்கிறீர்கள். நீங்கள் கூறுகிறீர்கள்: பாபா, நீங்கள் சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகளாக்கிய அதே குழந்தைகளே நாங்கள். நாங்கள் இப்பொழுது சந்தோஷமற்றவர்களாக இருக்கிறோம். நீங்கள் கருணை நிறைந்தவர். நீங்கள் சந்தோஷமற்று இருப்பதாலேயே என்னைக் கூவியழைக்கிறீர்கள். நீங்கள் சத்தியயுகத்தில் சந்தோஷமானவர்கள் ஆகும் பொழுது எவருமே என்னைக் கூவியழைக்க மாட்டார்கள். துன்ப வேளையிலேயே அனைவரும் கடவுளை நினைவு செய்கிறார்களாயினும், எவராலும் அவரைச் சந்திக்க முடியாது. ஒரு பக்தர் அனுமனை நினைவு செய்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அனுமன் எங்கே வசிக்கிறார்? அனுமனிடம் செல்வதற்கு நீங்கள் எங்கே செல்ல வேண்டும்? முக்தி தாமத்துக்கும் ஜீவன்முக்தி தாமத்துக்கும் செல்வதற்காகவே மனிதர்கள் பக்தி செய்கிறார்கள். அனுமன், கணேஷ் போன்றோரை நினைவு செய்வதால் அவர்கள் எங்கே செல்வார்கள்? அவர்கள் எங்கு வசிக்கிறார்கள்? அவர்களிடமிருந்து நீங்கள் எதனைப் பெறுவீர்கள்? அவர்கள் எதனையும் அறியார். தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார்: நான் மாத்திரமே உங்களுக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கின்ற உலகிலுள்ள ஒரேயொருவர் ஆவேன். கடவுள் சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பதுடன், துன்பத்தையும் கொடுக்கிறார் என்பதல்ல. அல்லது அவர் ஒரு குழந்தையை அருளி, சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிறார் எனவும், அக்குழந்தையைப் பறித்துத் துன்பத்தை விளைவிக்கிறார் என்பதுமல்ல. தந்தை கூறுகிறார்: நான் உங்களுக்கு நிலையான சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிறேன். மாயையே உங்களிடமிருந்து உங்களுடைய சந்தோஷத்தைப் பறிக்கிறாள். ஒருவருடைய குழந்தை மரணித்தல் அல்லது ஒருவருடைய கணவர் மரணித்தல் போன்ற நிகழ்வுகள் சத்தியயுகத்தில் ஒருபொழுதும் நிகழ்வதில்லை, ஆனால் இங்கோ மாயையின் கலியுக உலகில் எப்பொழுதுமே ஒருவருடைய குழந்தையோ, கணவனோ மரணிக்கிறார். இந்தக் நிகழ்வு சுவர்க்கத்தில் இடம்பெறுவதில்லை. இங்கோ இது நரகமாகும். இப்பொழுது தந்தை கூறுகிறார்: நீங்கள் சதா சந்தோஷமானவர்கள் ஆகவிரும்பினால் தந்தைக்குரியவர்கள் ஆகுங்கள். ஆத்மாவாகிய நீங்கள் மற்றும் சரூரம் ஆகிய இரண்டுமே இப்பொழுது தமோபிரதானாக உள்ளன. ஆத்மா செயலின் தாக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர் என்பதல்ல. ஆத்மாவினுள்ளேயே கலப்படம் கலக்கப்பட்டுள்ளது உங்கள் ஆபரணமும் இரும்பு யுகத்திற்கு உரியது ஆகிவிட்டமைக்கு இதுவே காரணம் ஆகும். நீங்கள் இப்பொழுது மூண்டும் பொன் யுகத்தவர்கள் ஆகுவதற்காக ஞானத்தை எடுக்கிறீர்கள். தந்தை வந்து, உங்களை அமரத்துவமானவர்களாக்கி, அமரத்துவ பூமிக்கு அழைத்துச் செல்கிறார். இங்கே இதுவோ மரண பூமி ஆகும். இவ்வார்த்தைகள் கூதையிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அமரத்துவ பூமியில் ஆரம்பம் முதல் மத்தியினுடாக இறுதி வரை துன்பம் இருக்கமாட்டாது. மரண பூமியில் ஆரம்பம் முதல் மத்தியினுடாக இறுதி வரை துன்பம் உள்ளது. நீங்கள் அத்தகைய ஒரு துன்ப பூமியை மறந்து, அமைதி தாமத்தையும் சந்தோஷ தாமத்தையும் நினைவு செய்ய வேண்டும். நாங்கள் சந்தோஷ தாமத்திற்கு நாங்கள் வசிக்கும் அமைதி தாமத்திற்குடாகச் செல்கிறோம். இதுவும் சுயதரிசன சக்கரம் ஆகும். உங்கள் தந்தையையும்

உங்கள் இனிய வீட்டையும் நினைவு செய்யுங்கள். ஒரு பெண் தன்னுடைய வீட்டிலிருந்து புகுந்த வீட்டிற்குச் செல்லும் பொழுது மக்கள் பாடுகிறார்கள்: நூங்கள் உங்களுடைய தந்தை வீட்டிலிருந்து புகுந்த வீட்டிற்குச் செல்கிறார்கள். எனவே இது உங்களுடைய தந்தை பிரம்மாவினுடைய வீடாகும். பின்னர் நூங்கள் உங்களுடைய புகுந்த வீடாகிய சுவர்க்கம் செல்வீர்கள். அங்கே சந்தோஷம் அன்றி வேறு எதுவுமில்லை. ஆனால், இங்கோ துன்பம் மாத்திரமே உள்ளது. ஒரு பெண்; சந்தோஷத்திற்காகவே வீட்டிலிருந்து (புகுந்த வீட்டிற்குச்) செல்கிறாள். ஆனால், அங்கே அவள் தூய்மையற்றவளாகவும் சந்தோஷமற்றவளாகவும் ஆக்கப்படுகிறாள். தந்தை இப்பொழுது விளங்கப்படுத்துகிறார்: நான் இப்பொழுது உங்களை என் கண்களில் அமர்த்தி, சுவர்க்கத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல வந்துள்ளேன். என்னை நினைவு செய்யுங்கள்! அங்கே நூங்கள் துன்பத்தை அனுபவம் செய்ய மாட்டீர்கள். கிருஷ்ணர் எவ்வாறு பிறப்பெடுக்கின்றார் எனக் குழந்தைகள் கண்டுள்ளனர்: முன்கூட்டியே ஒரு காட்சி கிடைக்கின்றது. ஓர் ஆத்மா தன்னுடைய சராரத்தை விட்டு நூங்கவுள்ள பொழுது அவர் எவ்வாறு சராரத்தை விட்டு நூங்கி, ஓர் இளவரசர் ஆகுவார் எனும் காட்சி அந்நேரத்தில் அவருக்குக் கிடைக்கிறது. ஆத்மா சர்வசதாரணமாக சராரத்தை விட்டு நூங்கி, கருப்பை எனும் மாளிகையில் அமர்கிறார். அங்கே குழந்தை பிறக்கும் பொழுது சிரமம் எதுவும் இருப்பதில்லை. அங்கே கருப்பை எனும் மாளிகையில் உங்களுக்குச் சந்தோஷம் மாத்திரமே உள்ளது. இங்கே கருப்பை ஒரு சிறைச்சாலை ஆகும். திருடியவர்கள் அல்லது குற்றம் புரிந்தவர்கள் அரச சிறைச்சாலைக்குச் செல்கிறார்கள். இவ்விரு சிறைகளும் அங்கே இருப்பதில்லை. அங்கே எவரும் பாவம் செய்வதில்லை. அது தூய புண்ணிய ஆத்மாக்களின் உலகம் என அழைக்கப்படுகிறது. தந்தை உங்களைச் சுவர்க்கத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறார். பலர் முயற்சி செய்வதைக் காணும் பொழுது மக்கள் எண்ணுகிறார்கள்: ஏன் நானும் தந்தையிடமிருந்து என்னுடைய ஆஸ்தியைக் கோரி, சதா சந்தோஷமாக இருக்கக்கூடாது? சிலர் தங்களைக் காம் பந்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கும் ஒரு முயற்சியாகத் தவம் செய்கின்றனர். அவர்கள் நினைக்கிறார்கள்: எனக்குக் குழந்தைகள் இருந்திருக்காவிட்டால் இன்னும் நன்றாக இருந்திருக்கும். திருமணமானவர்கள் ஞானத்திற்கு வரும் பொழுது நினைக்கிறார்கள்: நான்கள் இதை முன்பே அறிந்திருந்தால் திருமணம் முடித்திருக்க மாட்டோம். பலர் இதை எழுதுகிறார்களாயினும் அவர்களுக்குப் பாக்கியம் ஏற்படும் பொழுதே அவர்கள் வருகிறார்கள், அதுவும் அவர்கள் விரும்புகிறார்களா என்பதிலேயே தங்கியுள்ளது. அவர்களிடம் கூறுங்கள்: ஒரு வாரத்திற்கு தந்தையின் குழந்தையாக இருக்கும் அனுபவத்தைப் பெறுங்கள். நூங்கள் அதை விரும்பினால் அவருக்கு உரியவர் ஆகுவீர்கள். அல்லாவிட்டால் நூங்கள் சென்று, உங்கள் லௌகீகத் தாய் தந்தையருக்கு உரியவர்கள் ஆகமுடியும். இங்கே கட்டணம் எதுவும் இல்லை. இது சிவபாபாவினுடைய பொக்கிஷக் களஞ்சியம் ஆகும். உங்களிடம் புத்தகங்கள் போன்றவற்றை வாங்குமாறு கேட்கப்படுவதில்லை. முரளிகள் மாத்திரமே உங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றன. இவையே தந்தையினுடைய பொக்கிஷங்கள். எனவே அவர் ஏன் கட்டணம் எதையேனும் அறவிடவேண்டும்? ஆம், நூங்கள் விரும்பினால் நூல்களை ஏழைகளுக்காக அச்சிடுங்கள். பாரதத்தைப் போன்று புண்ணிய நாடு வேறு எதுவுமில்லை. தந்தை வந்து, பாரத்திற்குத் தானம் செய்கிறார். நூங்கள் உங்களுடைய சராரம், மனம், செல்வத்தைத் தந்தையிடம் கையளிக்கிறீர்கள். நூங்கள் மகாதானிகள் ஆகின்றீர்கள். இந்த பாபா ஒரு மகாதானி ஆகினார், இல்லையா? முன்னர் நூங்கள் மறைமுகமான முறையில் தானம் செய்து வந்தீர்கள். சுவர்க்க இராச்சியத்தை உங்களுக்குப் பிரதிபலனாக அளிப்பதற்காக இப்பொழுது அவரே நேரடியாக வந்துள்ளார். இது செலவற்ற ஒரு பேரம் ஆகும், இல்லையா? அவர் கூறுகிறார்: இப்பொழுது மற்றவர்களையும் உங்களைப் போன்று ஆக்குங்கள். விகாரங்களை வெல்லுங்கள். ஆத்ம உணர்வு உடையவர்களாகி, உங்களை ஆத்மாக்களாகக் கருதுங்கள். அவர்கள் பாடுகிறார்கள்: நான்கள் சராரமற்றவர்களாகவே வந்தோம். சராரமற்றவர்களாகவே செல்வோம். அனைவருக்கும் முதலில் தேவ ஆத்மாக்களே வருகிறார்கள். ஆதன் பின்னர் இரண்டாவது இலக்கத்தினர் வருகிறார்கள். தேவ தர்மத்தைச் சேர்ந்த ஆத்மாக்களே தலைமை ஆத்மாக்கள். முதலில் வருபவர்களே முதலில் திரும்பிச் செல்வார்கள். அவர்கள் சகல துறை பாகங்களைக் கொண்டுள்ளனர். இவ்விடயங்கள் அனைத்தும் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். உங்கள் பாக்கியத்தில் இது இருந்தால் உங்களால் இவ்விடயங்களை உடனடியாகப் புரிந்து கொள்ள இயலுகின்றது. இது உங்களுடைய பாக்கியத்தில் இல்லாவிட்டால் உங்கள் இதயம் அதில் இருக்காது. தந்தை கூறுகிறார்: இப்பொழுது என்னை நினைவு செய்யுங்கள்! நானே உங்கள் தந்தை,

தந்தையாகிய கடவுள். ஒரு மூன் அல்லது முதலையானது கடவுள் இல்லை. இவ்விடயங்களைத் தந்தையைத் தவிர வேறு எவராலும் விளங்கப்படுத்த முடியாது.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தாய், தந்தையாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. உங்களுடைய சரீரம், செல்வம், மனதைத் தந்தைக்கு அர்ப்பணித்து மகாதானி ஆகுங்கள். மற்றவர்களை உங்களைக் போன்றவர்கள் ஆக்குகின்ற சேவையைச் செய்யுங்கள். ஆத்ம ஊர்வில நிலைத்திருங்கள்.
2. துன்ப பூமியான இப்பழைய உலகை மறந்து, அமைதி தாமத்தையும் சந்தோஷ தாமத்தையும் நினைவு செய்யுங்கள். ஒருபொழுதும் எக்கர்ம பந்தனத்திலேனும் அகப்படவர் ஆகவேண்டாம்.

ஆசுவாதம்: 'எனது பாபா' என்ற விழிப்புணர்வின் சொருபமாக இருப்பதன் மூலம், சகல சக்திகளுக்கான உரிமையையும் கோருகின்ற சக்திசாலி ஆத்மா ஆகுவார்களாக. முன்னைய கல்பத்தின் விழிப்புணர்வை பெற்றவுடனேயே, குழந்தைகளாகிய நூங்கள் கூறுகின்றார்கள்: நூங்கள் என்னுடையவர், தந்தையும் 'நூங்கள் என்னுடையவர்!' எனக் கூறுகின்றார். 'எனது' என்ற இந்த விழிப்புணர்வினால், நூங்கள் புதியதொரு வாழ்க்கையையும் புதிய உலகையும் பெறுவதுடன், 'எனது பாபா! என்ற விழிப்புணர்வின் சொருபமாக இருப்பதில் ஸ்திரமாக இருக்கிறார்கள். இந்த விழிப்புணர்விற்கு பிரதிபலனாக நூங்கள் சக்தியின் சொருபமாகுகின்றார்கள். ஒருவர் எந்தளவிற்கு இந்த விழிப்புணர்வை பேணுகின்றாரோ, அதற்கேற்ப அவர் சகல சக்திகளுக்கான உரிமையையும் கோருகின்றார். இந்த விழிப்புணர்வு எங்கிருக்கின்றதோ, நிச்சயமாக சக்திகளும் அங்கிருக்கின்றன. சிறிதளவு மறதி ஏற்பட்டாலுமே, அப்பொழுது வீணானவை உருவாகின்றது. ஆகையால், விழிப்புணர்வின் சொருபமாகுவதனால் சக்தி சொருபம் ஆகுங்கள்.

சுலோகம்: கடின உழைப்பாளியாக இருப்பதுடன், உங்கள் ஸ்திதியிலும் எப்பொழுதும் கடினமாக (உறுதியாக) இருங்கள்.

---ஓம் சாந்தி---

-----ஓம் சாந்தி-----